

شنبه، هفدهم شهریورماه ۱۳۶۹

از دفتر خبرگزاری دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران

گزارش خبری ویژه

بزرگداشت خجسته‌روز «بنیاد»

روز پنجشنبه، پانزدهم شهریور ماه، برابر با چهلوسومین سالگرد خجسته‌ی «روز بنیاد»، در پی یک فراخوان قبلی، داریوش فروهر از کوشندگان حزب ملت ایران در خانه‌ی خود پذیرایی کرد و آیین ویژه‌ای برگزار شد.

این آیین ویژه را در ساعت شش و نیم پس از نیمروز هم‌رمز پویا، گرداننده‌ی برنامه، با گفتن جمله‌ی «چهلوسومین سالگرد خجسته‌روز بنیاد گرامی باد» آغاز کرد و، در نخستین بخش آن، هم‌رمز آذریاد، کوشنده‌ی دیرپا، در حالی که همه‌ی حاضران ایستاده بودند به نیایش «خدای بزرگ ایران» پرداخت. سپس اعلامیه‌ای را که دبیرخانه‌ی حزب در برخورد هنگامی با روز بنیاد داده بود هم‌رمز کاویانی، از گردانندگان سازمان ناحیه‌ی گیلان، خوانده و شور همگانی شرکت‌کنندگان در گردهمایی را برانگیخت.

در این اعلامیه، پس از بیان تاریخچه‌ی کوتاهی از آغاز تلاش‌های ملت‌گرایانه و نقش حزب در پیکارهای رهایی‌بخش میهنی و خیزش‌های انقلاب‌آفرین، به بررسی نابسامانی‌هایی که به دنبال گسترده‌گردیدن بساط یکه‌تازی در کشور پدید آمد، پرداخته شده و چنین آمده است: «در ایران کنونی، با نادیده گرفتن حیثیت ذاتی بشر و از میان بردن آزادی‌های فردی و اجتماعی، عرصه‌ی گفتن و نوشتن و گردهمایی به‌سختی تنگ گردیده و امتیازهای قانونی حزب‌ها و نشریه‌های پیشینه‌دار یا نوپا سلب گشته و دگراندیشی به‌مانند زمینه‌ساز هر پیش‌روندگی ملی در حصار واپس‌گرایی افتاده است.»

در بخش دیگری از آن نتیجه‌گیری شده: «حزب ما با پیشینه‌ی چهلوسه سال کوشش خستگی‌ناپذیر برای زنده‌داشت حاکمیت ملی کوچکترین تردیدی در انجام وظیفه‌ی سنگین برعهده‌گرفته در پیشگاه مردم ندارد و همچنان بر سر پیمان ایستاده است.»

در پایان اعلامیه هم «سر از نو همه‌ی زنان و مردان این نیاخاک خدایی، همه‌ی سازمان‌های سیاسی ایستاده‌به‌خود و ناسزاوار با روند یکه‌تازی، همه‌ی گروه‌های اجتماعی - کارگران، کشاورزان، پیشه‌وران، کارمندان، آموزشگران، بازرگانان - و همه‌ی جوانان، به‌ویژه دانشجویان و دانش‌آموزان، به کارآوری در راستای بازسازی اسطوره‌ی همبستگی همگانی برای برپایی مردم‌سالاری در کشور» فراخوانده شدند.

پس از اعلامیه، شعری را که زیر نام «بدین گونه مکتب شد آن انجمن» هم‌رمز منوچهری سروده بود با شیوایی برای حاضران خواند. در دو بیت واپسین این شعر، که چگونگی شکل‌گیری حزب را نشان می‌داد و آهنگ آشنای حماسه‌سرای توس را داشت، چنین آمده بود:

چو خونی به رگ باشد و جان به تن   شعاری نداریم جز این سخن

همه سربه‌سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

بخش بعد آیین گرامی‌داشت روز بنیاد پیام سازمان ناحیه‌ی تهران بود که از سوی یکی دیگر از کوشندگان استوار حزب، هم‌رمز دانشپور، به آگاهی رسید. در این پیام، پس از شادباش خجسته‌روز بنیاد به کلیه‌ی هم‌زمان و هم‌میهنان و گرامی‌داشت مصدق بزرگ و ارج‌گذاری به کوشش‌های داریوش فروهر، سازمان ناحیه‌ای تهران برای

گسترش کوشش‌های حزبی و پذیرا شدن ملت‌گرایان در صف‌های خود ابراز آمادگی کرده بود.

در بخش بعدی آیین بزرگداشت روز بنیاد، قصیده‌ی شورانگیز اخوان ثالث، سراینده‌ی ملی تازه‌درگذشته، را هم‌رمز پروانه فروهر با گیرایی بسیار برخواند و شوری همراه با اندوه در همگان برانگیخت.

در این هنگام، هم‌رمز داریوش فروهر رشته‌ی کلام را به دست گرفت و، پس از شادباش چهلوسومین سالگرد روز بنیاد به گونه‌ی سرآغاز سازمانی شدن جنبش یگانگی‌جویی ایرانیان به همه‌ی ملت‌گرایان، به‌ویژه کوشندگان حزب، با تکیه بر اعلامیه‌ی دبیرخانه و بیانیه‌ی درون‌سازمانی آن، راه آینده را روشن خواند.

داریوش فروهر در سخنان کوتاه خود گفت: «در جهان، عصر تازه‌ای آغاز شده که می‌توان آن را عصر زندگی ملی در مردم‌سالاری خواند. اکنون و از چند سال پیش، بسیاری کسان از برحق بودن ملت‌گرایی و زیان فروپاشیدگی ایران‌زمین در زیر سلطه‌ی بیگانه یاد می‌کنند؛ ولی سال‌ها پیش اندک‌شمار جوانان آرمان‌خواه این حقیقت را در لابه‌لای برگ‌های تاریخ شناختند و، برای بازگرداندن یکپارچگی میهن و آزادی و آبادی آن، به کار سازمانی پرداختند. چنین است که همواره باید پاس این پیشگامان جنبش یگانگی‌جویی ایرانیان را داشت و بی‌دریغ در راستای رسیدن به هدف‌های ملی کوشا بود.»

داریوش فروهر در پایان سخنان خود همه‌ی وفاداران به جهان‌بینی، سیاست راهبردی، و شیوه‌های کارآوری حزب ملت ایران را به تلاش بیشتر برای رهایی میهن و انقلاب از ورطه‌ی هولناک کنونی و برچیدن بساط یکه‌تازی و برقراری مردم‌سالاری فراخواند.

برنامه‌ی گردهمایی روز بنیاد با خواندن بیانیه‌ی درون‌سازمانی دبیرخانه به‌وسیله‌ی هم‌رمز بردیا، از پایوران همیشه‌کوشای حزب، دنباله یافت.

در این بیانیه آمده است: «سالی که پیش روست، سال چهل‌وچهارم، در درون حزب سال بازسازی سازمانی نامیده می‌شود.» در بخش دیگر بیانیه نوشته شده است: «در سال آینده باید کوشید تا همه‌ی پیمان‌سپاران به حزب ملت ایران که به بنیادهای اندیشه‌ای و روش سیاسی آن وفادار مانده، ولی در بستر زمان به دلیل‌های گوناگون پراکنده گردیده‌اند به یگان‌های سازمانی برگردانده شوند.»

در بیانیه‌ی پیش‌گفته، با ذکر این نکته که «حزب برای انجام وظیفه‌ی ملی آمادگی بایسته را یافته است و می‌تواند در راستای بسیج هر چه بیشتر نیرو به زشت‌کرداری‌ها یا کوتاهی‌های گذشته با دیده‌ی بخشودگی بنگرد»، نتیجه‌گیری شده «همه‌ی کسانی که از سازمان درونی حزب کنار گذاشته شده یا حتی هموندی آن را از دست داده‌اند فرصت دارند تا به شرط برخورداری بودن از منش پایداری به سنگر پیشین خود بازگردند.»

در پایان آن نیز، خواسته شده که «درهای حزب به روی هر ایرانی بیدار دل در دو سوی مرزهای جدایی‌افکن گشوده شود و برنامه‌ی درخوری برای پذیرش هموندان تازه از میان همه‌ی گروه‌های اجتماعی در رده‌های سنی گوناگون، به‌ویژه نسل جوان، این آینده‌سازان میهن، به اجرا درآید.»

در پی این بیانیه، که نوید قرار گرفتن حزب در آستانه‌ی سال پرباری را می‌داد، هم‌رمز امامی، از گردانندگان سازمان ناحیه‌ای اصفهان، شعر هیجان‌آفرینی را که در نوزده بیت سروده بود با شورمندی خواند.

شعر میهنی ذکرشده که عنوان «در پهنه‌ی هم‌راهی ایران» را داشت با سه بیت زیر به پایان می‌رسید:

دشمن اگر که خار من آهن، در کف درفش چرمی کاوه
روییده در نگاه کمانگیر، من آرشم در آینه‌ی رخشان

پیدا اگر که نیست، نباشد در دیده‌ها نمایش فردا
از نطفه‌ی زمانه سواران رو می‌کنند جانب میدان
از خودگذشتگان دل‌آگاه، آینه‌ی بلندی البرز
پروردگان سایه‌ی سیمرخ در پهنه‌ی هماره‌ی ایران

در اینجا، سرود «ای ایران» با هم‌آوایی گردآمدگان خوانده شد؛ و سپس کیک، که روی آن جمله‌ی «خجسته باد روز بنیاد» به چشم می‌خورد، به‌وسیله‌ی هم‌رزم آژیر، از پایوران برجسته‌ی حزب، بریده گردید و، با دادن چای و شیرینی و میوه، از میهمانان پذیرایی به عمل آمد.

در آیین ویژه‌ی روز بنیاد، همه‌ی بخش‌های برنامه با کف‌زدن‌های پیدرپی کوشندگان حزب روبه‌رو گردید و، به‌رغم قطع ناگهانی برق، کوچکترین وقفه‌ای در برگزاری آن پدید نیامد و هر چه پیش‌بینی شده بود بی‌کاستی انجام گرفت.

در ساعت هشت‌ونیم پس از نیمه‌روز، کوشندگان حزب درحالی که خاطره‌ای دل‌نشین از این گردهمایی با خود داشتند به‌تدریج خانه‌ی هم‌رزم داریوش فروهر را ترک کردند و آیین چهل‌وسومین سالگرد خجسته‌روز بنیاد پایان یافت.